

**Uwagi Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji [PIIT]
do ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (druk nr 2546)
- po posiedzeniu podkomisji w dniu 17.02.2010 r.**

1. Art. 2 ust. 1 pkt 1)

Wnosimy o usunięcie zdania 2, tj. „Dostęp określa się, jako szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci”.

Uzasadnienie:

Projekt ustawy stanowi, iż dostęp określa się, jako szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci. Niestety ani w Projekcie ustawy, ani w uzasadnieniu do ustawy nie zostało doprecyzowane, jakiego typu aplikacje ustawodawca miał na myśli formułując przedmiotowy zapis. Ponieważ już dziś można znaleźć „w sieci” aplikacje, których uruchomienie wymaga bardzo dużych przepływności, pozostawienie zapisu zawartego w Projekcie ustawy będzie praktycznie niewykonalne. Z tego względu postulujemy usunięcie przedmiotowego zdania.

2. Art. 29

Proponujemy następujące brzmienie art. 29:

„Art. 29. 1. Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwentaryzację przedstawiającą pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem pokrycia łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Inwentaryzacja powinna być na bieżąco weryfikowana i aktualizowana, nie rzadziej niż raz na rok.

2. Prezes UKE może żądać od:

1) państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,

2) podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej,

*3) przedsiębiorców telekomunikacyjnych – w przypadku, gdy dane pozyskane od podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, dane pozyskane z innych źródeł **oraz dane będące w dyspozycji Prezesa UKE, okażą się niewystarczające***

*– posiadanych przez nich aktualnych, zgodnych ze stanem faktycznym, kompletnych, adekwatnych, **koniecznych i proporcjonalnych** dla potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej lub publicznych sieciach telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających **zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.***

*3. **Informacje przekazuje się w terminie adekwatnym do zakresu tego żądania, nie krótszym niż 60 dni od dnia otrzymania żądania.** Do informacji stosuje się przepis art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.*

4. Na wniosek Prezesa UKE, Główny Geodeta Kraju udostępnia informacje z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego niezbędne dla potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1. Informacje udostępnia się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Prezes UKE może, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa, przekazać Głównemu Geodecie Kraju inwentaryzację, o której mowa w ust. 1, celem zamieszczenia na geoportalu infrastruktury informacji przestrzennej.

6. Inwentaryzacja, o której mowa w ust. 1, jest jawna i każdy ma prawo wglądu do tej inwentaryzacji oraz otrzymania z niej wypisów i wyrysów, o ile nie narusza to tajemnic prawnie chronionych lub nie zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa.

7. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj infrastruktury podlegającej inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji, o której mowa w ust. 1, elektroniczny format przekazywania danych, szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji, a także wzory formularzy służących przekazywaniu Prezesowi UKE informacji, o których mowa w ust. 2, wraz z objaśnieniami, co do sposobu ich wypełniania

- kierując się potrzebą zapewnienia rzetelnego i wiarygodnego zbioru informacji o istniejącej infrastrukturze telekomunikacyjnej i publicznych sieciach telekomunikacyjnych zapewniających lub umożliwiających zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, a także potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych. **Zakres danych objętych rozporządzeniem powinien być adekwatny i proporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć.**"

Uzasadnienie:

Naszym zdaniem obowiązek określony w proponowanym przepisie Projektu ustawy jest nadmierny i kosztowny dla operatorów. Brak jest spójności pomiędzy obowiązkiem nałożonym na operatorów a obowiązkiem spoczywającym na Prezesie UKE. Zakłada on przekazywanie do Prezesa UKE przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych informacji na temat infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, pomimo iż obowiązek sporządzania inwentaryzacji, ciążący na Prezesie UKE, obejmuje przedstawienie pokrycia obszaru istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającym zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Pojęcie infrastruktury telekomunikacyjnej oraz publicznych sieci telekomunikacyjnych jest znacznie szersze niż infrastruktura telekomunikacyjna i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające lub umożliwiające zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Istotne jest, aby termin żądania był adekwatny do jego zakresu. Pozyskanie informacji jest czasochłonne, wymaga zaangażowania sporych zasobów po stronie operatorów. Czas ten będzie zależeć od zakresu danych, stopnia szczegółowości oraz formatu danych, który na dzień dzisiejszy nie jest znany. Biorąc jednak pod uwagę dotychczasowe doświadczenia w zakresie przedstawiania Prezesowi UKE informacji o działalności przedsiębiorstw, jak też szczegółowy i rozbudowany model raportowania rocznego funkcjonujący już na bazie formularzy określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie przepisów prawa telekomunikacyjnego zakładać należy, że zakres danych będzie szeroki, a ich szczegółowość znaczna. W tym świetle termin 60-dniowy jest terminem minimalnym.

Pamiętać należy, iż zgodnie z przepisami Prawa telekomunikacyjnego przedsiębiorcy są zobowiązani do przedstawiania Prezesowi UKE w terminie do dnia 31 marca każdego roku danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz

wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w roku poprzednim. Służą do tego formularze, określone w rozporządzeniu. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają na to **3 miesiące**. Poniżej znajduje się link do strony internetowej zawierającej przedmiotowe formularze:

http://www.uke.gov.pl/uke/index.jsp?place=Lead01&news_cat_id=168&news_id=3682&layout=3&page=text

Ponadto, ponieważ w dyspozycji Prezesa UKE już w chwili obecnej znajdują się informacje na temat infrastruktury telekomunikacyjnej (zbierane w ramach prowadzonych analiz rynkowych oraz np. rejestr pozwoleń radiowych dla stacji GSM, UMTS oraz CDMA, zawierający dokładne dane o tych urządzeniach z określeniem adresu oraz współrzędnych geograficznych –

[http://www.uke.gov.pl/gallery/24/61/24619/GSM1800 - stan na 2010-01-08.xls](http://www.uke.gov.pl/gallery/24/61/24619/GSM1800%20-%20stan%20na%202010-01-08.xls)), to uzasadnionym jest, by zakres żądanych danych dotyczył informacji, które nie znajdują się w dyspozycji Prezesa UKE.

Po I czytaniu projektu ustawy dodano w art. 29 ust. 1 zapis rozszerzający inwentaryzację o informacje dotyczące budynków umożliwiających kolokację. Proponuje się do proponowanego przez Izbę zapisu ze względu na fakt, iż w wielu przypadkach budynki lub ich części nie są własnością operatora. Są mu udostępniane na podstawie umów cywilnoprawnych, których stronami mogą być również osoby fizyczne. Fakt ujawnienia ich danych na potrzeby inwentaryzacji może budzić wątpliwości natury prawnej.

3. Art. 71 pkt 2

Wnosimy o usunięcie przepisu art. 71 pkt 2!

Uzasadnienie:

Brak jest uzasadnienia dla wprowadzenia takiego obowiązku w kontekście art. 29 pkt 2 oraz art. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Na podstawie art. 29 Prezes UKE będzie, bowiem dysponować informacjami na temat infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych w zakresie objętym inwentaryzacją. Zgodnie z zapisami art. 29 inwentaryzacja ma być na bieżąco weryfikowana i aktualizowana nie rzadziej niż raz na rok.

Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 1 przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał pozwolenie radiowe, o którym mowa w art. 143 ust. 1 Prawo telekomunikacyjne, rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego uprawnień i obowiązków, określonych w art. 192 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego. Z kolei art. 6 ust. 2 stanowi, iż żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;

- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 7 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1.

Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w art. 71 pkt 8 rozszerza zakres zadań Prezesa UKE określonych w art. 192 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego o obowiązki przewidziane ustawą o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych. A zatem, Prezes UKE w ramach ustawy Prawo telekomunikacyjne, posiada narzędzia do zbierania informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków. Nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych uprawnień.

Zgodnie z proponowanymi w art. 6a zapisami informacje mają być zbierane m.in. „na potrzeby związane z ubieganiem się o dostęp telekomunikacyjny przez jednostki samorządu terytorialnego”.

Pragniemy jednak zwrócić uwagę, iż brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla zbierania od operatorów informacji na potrzeby związane z ubieganiem się o dostęp telekomunikacyjny przez jednostki samorządu terytorialnego.

Każdy przedsiębiorca jest zobowiązany jedynie do prowadzenia negocjacji w sprawie połączenia sieci, tj. specyficznej formy zapewnienia dostępu. Dodatkowo, przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony przez Prezesa UKE, jako przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej może być w drodze decyzji Prezesa UKE zobowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie określonym w przedmiotowej decyzji. Prezes UKE może nałożyć, o ile uzna to za stosowne, dodatkowy obowiązek np. sporządzenia oferty ramowej i jej publikacji w zakresie zgodnym z nałożonym obowiązkiem zapewnienia dostępu. Każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny może się ubiegać o dostęp telekomunikacyjny na zasadach określonych w takiej ofercie ramowej. Nie jest, zatem zrozumiałe, dlaczego jednostki samorządu terytorialnego miałyby korzystać ze szczególnej formy pozyskiwania informacji niezbędnych do uzyskania dostępu telekomunikacyjnego od operatora (w zakresie zgodnym z nałożonymi na tego operatora obowiązkami regulacyjnymi).

Informacje z wykonywaniem nałożonych o obowiązków regulacyjnych są jawne. Poniżej przedstawiamy link do oferty ramowej TP – przedsiębiorcy o największym zakresie obowiązków regulacyjnych.

http://www.tp.pl/prt/pl/operatorzy/oferta_krajowa/oferta_rio/

Pragniemy zwrócić uwagę, iż zgodnie z prawem wspólnotowym nie można nakładać obowiązku zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego bez uprzedniego przeprowadzenia odpowiedniej analizy rynku oraz stwierdzenia braku skutecznej konkurencji na danym rynku. Przepisy zmierzające do rozszerzenia obowiązku przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu na wszelkie formy dostępu telekomunikacyjnego wobec jednostek samorządu terytorialnego byłyby sprzeczne ze wspólnotowymi ramami w zakresie łączności elektronicznej i wiążą się z poważnym ryzykiem ich zaskarżenia do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Obowiązek prowadzenia negocjacji jedynie w zakresie połączenia sieci potwierdził niedawno w swoim orzeczeniu ETS w sprawie KE v. Polska w orzeczeniu z dnia 13 listopada 2008 r. (C-227/07).

Przepis ten nie wskazuje także, w jaki sposób informacje takie miałyby być udostępniane jednostkom samorządu terytorialnego. Nie został, bowiem określony tryb przekazywania

tych informacji na rzecz jednostek samorządu terytorialnego. Nie wiadomo również, w jaki sposób zostanie zachowana poufność tych informacji, w przypadku dalszego ich przekazania.

Izba pragnie także dodatkowo zwrócić uwagę na nieprecyzyjność wyrażenia zawartego w art. 6b pkt 2 – „określenie warunków, na jakich to nastąpi” Pojęcie to jest całkowicie niezrozumiałe, czy dotyczyć ma to warunków, na jakich możliwe będzie pokrycie danego obszaru siecią telekomunikacyjną (np. uzyskania pozwolenia na budowę itp.) czy zwrot ten dotyczy przekazania informacji na temat warunków świadczenia usług w tej sieci na danym obszarze. Jeśli miałyby to być to drugie znaczenie, to przekazywanie takich informacji godziłoby w interes operatorów. Informacje na temat planowanych inwestycji mają bardzo poufny charakter i są istotnym czynnikiem konkurencyjnym. Jednakże informacje na temat planów dotyczących warunków świadczenia usług są informacjami niezwykle wrażliwymi z punktu widzenia biznesowego.

Nie jest też jasne czy realizacja obowiązku określonego w art. 6b pkt 2 będzie miała charakter zobowiązania, czy tylko informacyjny. Wątpliwości wzbudza charakter prawny wykazu. Z praktycznego punktu widzenia nie jest możliwym dostarczenie wykazu nowych obszarów, które zostaną pokryte zasięgiem sieci, chociażby ze względu na proces uzyskiwania uzgodnień administracyjnych, który nie zawsze można przewidzieć. Operatorzy mogą jedynie przedstawić plany dotyczące pokrycia siecią. Jest to o tyle istotne, że przewidziana jest sankcja za przekazanie nieprawdziwych informacji. Informacje dotyczące przyszłości są obarczone pewnym ryzykiem. Co się stanie, jeśli operator, z różnych przyczyn (np. ze względu na protesty mieszkańców, ciągnące się postępowania administracyjne, czy chociażby z przyczyn finansowych) nie będzie w stanie pokryć siecią zadeklarowanych obszarów lub odwrotnie zrealizuje więcej inwestycji niż uprzednio zaplanował? Czy zostanie wówczas ukarany za przekazanie nieprawdziwych informacji? W związku z powyższym przedmiotowy zapis jest nie do zaakceptowania.

Brakuje także wyraźnych zapisów, że np. żądanie powinno wskazywać cel żądania, że zakres żądania musi być proporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć. Brak takich zapisów powoduje, że Prezes UKE może pozyskiwać i gromadzić informacje niezależnie od tego, czy jest to uzasadnione, czy nie oraz czy jest to dla niego niezbędne czy nie.

W naszej ocenie powołane powyżej argumenty wyraźnie wskazują na brak uzasadnienia dla wprowadzania takiego zapisu. Jednakże, z ostrożności Izba proponuje uwzględnienie zmiany polegającej na nadaniu nowego brzmienia art. 6a i 6b.:

„Art. 6a. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE informacji dotyczących lokalizacji i rodzaju posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej lub publicznej sieci telekomunikacyjnej, zlokalizowanych na obszarze objętym żądaniem, niezbędnych do określenia zasadności interwencji publicznej w sektorze telekomunikacyjnym, o ile dane te nie znajdują się w dyspozycji Prezesa UKE. Udzielenie informacji następuje nieodpłatnie.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1*
- 2) datę;*

- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 30 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1.”

„Art. 6b. 1 Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do przekazywania na żądanie Prezesa UKE wykazu:

1) obszarów, które w poprzednim roku zostały objęte zasięgiem dostarczanej przez tego operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej;

2) nowych obszarów, których objęcie zasięgiem publicznej sieci telekomunikacyjnej w bieżącym roku jest planowane,

niezbędnych do wykonywania przez Prezesa UKE jego obowiązków, o ile dane te nie znajdują się w dyspozycji Prezesa UKE

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1 powinno być proporcjonalne do celu, jakiemu ma służyć, oraz zawierać:

- 1) wskazanie przedsiębiorcy lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1
- 2) datę;
- 3) wskazanie żądanych informacji oraz okresu, którego dotyczą;
- 4) wskazanie celu, jakiemu informacje mają służyć;
- 5) wskazanie terminu przekazania informacji adekwatnego do zakresu tego żądania, nie krótszego niż 30 dni;
- 6) uzasadnienie;
- 7) pouczenie o zagrożeniu karą, o której mowa w art. 209 ust. 1.”

4. Art. 71 pkt 5

Wnosimy o usunięcie przepisu art. 71 pkt 5!

Uzasadnienie:

Art. 71 pkt 5 Projektu ustawy przewiduje uprawnienie Prezesa UKE, w przypadku uznania, że pokrycie Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem sieci telekomunikacyjnych nie jest wystarczające, do wydania decyzji zobowiązującej podmiot, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań rezerwacyjnych, do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny z tymi zobowiązaniami, poprzez określenie:

- 1) harmonogramu realizacji pokrycia zasięgiem sieci telekomunikacyjnych,
- 2) obszarów, które mają zostać objęte zasięgiem sieci telekomunikacyjnych lub odsetek mieszkańców, który ma zostać objęty tym zasięgiem.

Analiza uzasadnienia Projektu ustawy w zakresie art. 71 pkt 5 nie dostarcza żadnych informacji na temat konieczności wprowadzenia takiego przepisu. W naszej ocenie przepis ten nadaje uprawnienie Prezesowi UKE do wydania decyzji zobowiązującej podmiot do wykorzystywania częstotliwości w sposób zgodny ze zobowiązaniami podjętymi w ramach przetargu lub konkursu, a zatem w pewien sposób do wydania decyzji powtarzającej te zobowiązania wynikające z decyzji Prezesa UKE, przyznających rezerwację częstotliwości.

Jeśli jednak przepis ten miałby wprowadzać dodatkowe uprawnienia Prezesa UKE, co do możliwości zmiany decyzji rezerwacyjnej, to należy zauważyć, iż wprowadzanie nowych reguł korzystania z częstotliwości – już po ich objęciu, naruszałoby zasadę ochrony praw nabytych oraz zasadę swobody w zakresie wyboru zasięgu terytorialnego prowadzenia działalności dla określonej grupy podmiotów tj. operatorów sieci ruchomych.

Pragniemy zwrócić uwagę, iż w przypadku częstotliwości przyznawanych w drodze przetargu istnieje możliwość określenia przez Regulatora stopnia pokrycia infrastrukturą przez operatora korzystającego z częstotliwości. Operatorzy zaś przystępując do danego przetargu podejmują decyzje ekonomiczne, czy są w stanie podjąć się określonych w tym przetargu zobowiązań w zakresie budowy infrastruktury telekomunikacyjnej.

Przepis art. 71 pkt 5 nie wskazuje także żadnych przesłanek, jakimi miałyby się kierować Prezes UKE dokonując oceny pokrycia sieciami telekomunikacyjnymi. Użyte w przepisie sformułowanie „wystarczające pokrycie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zasięgiem ruchomych publicznych sieci telefonicznych” jest nieprecyzyjne i nie zostało zdefiniowane w Projekcie ustawy.

5. Art. 71 pkt 10 lit. a

Proponujemy usunięcie zmiany określonej w art. 71 pkt 10 a

Uzasadnienie:

W art. 71 pkt 10 Projektu ustawy przewiduje się zmianę art. 209 ust. 1 pkt 1, w taki sposób, iż karę pieniężną nakłada się za udzielenie niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dokumentów przewidzianych w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Realizacja obowiązku przekazywania informacji, o których mowa w ustawie będzie rodzić poważne trudności, w szczególności, jeśli chodzi o wykaz nowych obszarów, które zostaną pokryte zasięgiem sieci, co zostało wskazane powyżej (patrz uwagi do art. 71 pkt 2).

6. Art. 71 pkt 10 lit. b oraz art. 71 pkt 11

Proponujemy wykreślenie przedmiotowych przepisów

Uzasadnienie:

Przepisy powyższe umożliwiają Prezesowi UKE nałożenie kar pieniężnych na operatora, który nie wywiązuje się ze zobowiązań „rezerwacyjnych”.

W naszej ocenie sankcje w postaci kary pieniężnej nie są instrumentem, który może przyczynić się do rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej. Istniejące w tej chwili instrumenty, pozwalają Prezesowi UKE mobilizować operatorów w zakresie wypełniania zobowiązań odnośnie pokrycia siecią. Podkreślenia wymaga fakt, iż nakładanie kar pieniężnych nie spowoduje, że podmiot, który nie ma środków na rozbudowę infrastruktury, zacznie tę infrastrukturę rozbudowywać. Wprost przeciwnie kary pieniężne tylko osłabią jego możliwości finansowe i tym samym nie spowodują, aby infrastruktura ta została rozbudowana.

7. Art. 71 pkt 9 - przewiduje zmianę art. 206 ust.1-2a Pt.

Proponujemy zmianę polegającą na zastosowaniu brzmienia art. 2aa analogicznego do dotychczas stosowanego w ustawie Prawo telekomunikacyjne, tj:

"Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1,2 i 4-6, z wyjątkiem decyzji w sprawie nałożenia kar, podlegają natychmiastowemu wykonaniu."

Uzasadnienie:

Zgodnie z proponowanym przez Ustawodawcę brzmieniem decyzje, o których mowa w art. 201. ust. 3 będą podlegać natychmiastowemu wykonaniu. Zgodnie z art. 201.ust.3 ustawy Prawo telekomunikacyjne Prezes UKE może wydać decyzję, w której nałoży na przedsiębiorcę karę, o której mowa w art. 209 Pt. Istnieje bardzo poważne ryzyko, iż zgodnie z proponowanym przez Ustawodawcę brzmieniem przepisu 2aa kary takie będą podlegały natychmiastowej wykonalności, podczas gdy w chwili obecnej decyzje w sprawie nałożenia kar nie podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

W uzasadnieniu do Projektu ustawy nie zostało wskazane, że intencją ustawodawcy jest możliwość natychmiastowego egzekwowania kar pieniężnych. Ustawodawca wskazywał, iż w pkt 9 przewiduje się zmiany wynikające z potrzeby uregulowania kwestii, do jakiego sądu przysługuje odwołanie od poszczególnych decyzji wydawanych przez Prezesa UKE.